

Contopire

Elena Armenescu

În sfera aceea de cristal
Ce ne multiplica auzul
Ni se înmulțeau ochii, sporea vederea
Mâini cu multe degete ne creșteau
Pe șolduri, pe coapse
Pe spatele gol, arcuit
Într-o simfonie adâncă, albastră...
Nu știam dacă este noapte sau zi
Nu ne aminteam punctele cardinale
Flâmande se plimbau pe noi
Spirale argintii
Ne înconjurau ca niște liane
Înlănțuiau
Fiecare braț, fiecare picior
Apoi, ne legau unul de altul
În veșnicia unei clipe
Spre amintirea unei noi trăiri
Pentru că ochiul meu drept și ochiul tău stâng
Erau pereche de când lumea
Și vedeau printre genele înrourate
Unde jucau nestingherite curcubee
Vedeau...
Dinlăuntru spre înafară
Cum devenisem o singură cruce
Iar inimile, clopote de catedrală.